

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoE/4/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123211774
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Tobiašová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8123211774.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Tobiašovej a členiek senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Ingrid Kalinákovej v právnej veci oprávnenej matky: Y. N. W.Á., W. XX.XX.XXXX, F. T., V. X, právne zast. JUDr. Martinou Kožárovou Jenčovou, advokátkou so sídlom Prešov, Slovenská 69, proti povinnému otcovi: K. R. W., W. XX.XX.XXXX, F. V., Y. XX, za účasti mal. V. W., W. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpenej opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny T., o výkon súdneho rozhodnutia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 9Em/4/2023-476 zo dňa 13.02.2024 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Oprávnená (ďalej aj ako „matka“) sa podaným návrhom domáhala nariadenia výkonu rozhodnutia súdu - rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 27P/315/2017-1504 zo dňa 21.06.2021.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie napadnutým uznesením rozhodol tak, že cit.:

„I. nariaďuje mal. V. W.Á., W. XX.XX.XXXX a jej rodičom - Y. N. W., W. XX.XX.XXXX a K. R. W., W. XX.XX.XXXX - povinnosť podrobiť sa sociálnemu a psychologickému odbornému poradenstvu v Z. T. H. E. C.

V. - G., G. X, V., za účelom zlepšenia vzájomných komunikačných schopností rodičov, zlepšenia ich rodičovských zručností, pochopenia úlohy druhého rodiča vo výchove maloletej a zlepšenia kvality života maloletej po rozchode rodičov.

II. toto neodkladné opatrenie bude trvať do naplnenia jeho účelu, najdlhšie po dobu 12 mesiacov od jeho právoplatnosti.“

3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že uznesením č.k. 29Em/4/2023-402 zo dňa 24.01.2024 súd prvej inštancie nariadil výkon rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 27P/315/2017-1504 zo dňa 21.06.2021, a dňa 31.01.2024 pristúpil k jeho realizácii v domácnosti otca, kde sa maloletá zdržiava. Vzhľadom na vyjadrenia a správanie maloletej k odňatiu maloletej nedošlo. Súd požiadal otca o zabezpečenie účasti maloletej na súde dňa 06.02.2024 za účelom jej vypočutia, ku ktorému však nedošlo. Proti uzneseniu o nariadení výkonu podal otec maloletej odvolanie. Okresný súd Prešov uznesením č.k. 29P/5/2024-423 zo dňa 07.02.2024 neodkladným opatrením dočasne zveril mal. V. do osobnej starostlivosti otca a upravil styk matky s maloletou. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny T. navrhol, aby súd v prípade zverenia mal. V. do osobnej starostlivosti otca uložil maloletej a jej rodičom

povinnosť podrobiť sa sociálnemu a psychologickému odbornému poradenstvu. Úrad poukázal na dlhodobý konflikt rodičov, nefunkčnú komunikáciu, pretrvávajúce napäté vzťahy, pričom všetko uvedené sa podpisuje pod správanie maloletej, ktorá má sklony k sebapoškodzovaniu. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, z ktorých je zrejmý konflikt účastníkov konania, napäté vzťahy, nefunkčná komunikácia rodičov i chýbajúca komunikácia matky s maloletou, súd prvej inštancie považoval za dôvodné uložiť neodkladným opatrením maloletej a jej rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu a psychologickému odbornému poradenstvu, ktorého účelom je zlepšenie vzájomných komunikačných schopností rodičov, zlepšenie rodičovských zručností, pochopenie úlohy druhého rodiča vo výchove maloletej a zlepšenie kvality života maloletej po rozchode rodičov. Trvanie neodkladného opatrenia obmedzil do doby, kým nebude naplnený jeho účel, teda nedôjde k zlepšeniu situácie v rodine, resp. po dobu 12 mesiacov.

III. Obsah odvolania otca

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletej. Namietal, že prvoinštančný súd vo všetkých jeho veciach, v ktorých doposiaľ konal, rozhodoval účelovo a zaujato, v prospech matky maloletej, ktorá je zamestnankyňou prvoinštančného súdu, dostatočne nezohľadňoval dôkazy, ktoré predkladal a skutočný stav veci. Poukázal na protiprávne a nepravdivé až podvodné správanie matky maloletej, ktorej napomáhajú súdy, polícia, prokurátori a ďalší „VIP prešovskí známi“. Zdôrazňoval, že postoj mal. dieťaťa je voči matke odmietavý, no nikto ho nezohľadňuje. Napadnutým uznesením je umožnené biologickej matke, ktorá je násilníčka, vydieračka a tyranka „legálne“ sa stretnúť so svojím dieťaťom, ktoré permanentne a dlhodobo týrala, fyzicky bila a psychicky vydierala, kvôli čomu ju jej vlastné dieťa už nikdy nechce vidieť, ani s ňou komunikovať a ani nechce, aby sa k nej takáto „matka“ vôbec približovala. Má za to, že napadnuté uznesenie nesleduje najlepší záujem mal. dieťaťa, maloletá má obrovský strach z násilníckej matky, no prvoinštančný súd tieto skutočnosti bagatelizuje a zľahčuje a snaží sa otca maloletej donútiť do akýchsi nezmyselných „výchovných debát“, aj keď opakovane súdu oznámil, že s matkou maloletej nebude nikdy komunikovať, pretože ju považuje za kriminálne závadnú osobu. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

5. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v spojení s ust. § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, pričom dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

6. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa Civilného mimosporového poriadku.

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP), ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

11. Podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení: uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

12. Podľa § 37 ods. 5 Zákona o rodine, súd sleduje vykonávanie výchovných opatrení najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou a s príslušným zariadením, ak je v ňom maloleté dieťa umiestnené.

13. Podľa § 37 ods. 6 Zákona o rodine, súd hodnotí účinnosť výchovného opatrenia po uplynutí obdobia, ktoré uviedol v rozhodnutí o jeho uložení. Výchovné opatrenie súd zruší, ak splnilo svoj účel. Súd môže rozhodnúť o uložení iného vhodného výchovného opatrenia, ak je to v záujme maloletého dieťaťa.

14. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

15. Podľa čl. 5 Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.

16. Z priebehu jednotlivých udalostí v rodine mal. V. je zrejmé, že vzťahy medzi rodičmi maloletej sú vážne narušené. Vyslovene negatívny a odmietavý postoj otca k biologickej matke maloletej začala kopírovať aj samotná maloletá, ktorá zmenu svojho správania k matke a odmietanie akéhokoľvek kontaktu s ňou dôvodí správaním matky, ktoré maloletá popisuje ako násilnícke, tyranské a nebezpečné. Rovnako ako otec, aj mal. V. I. akýkoľvek kontakt a komunikáciu s jej „biologickou matkou“.

17. Pre úplnosť odvolací súd pripomína, že matka mal. V. poskytovala osobnú starostlivosť od jej narodenia až do 25.12.2023, kedy sa mal. V. odmietla vrátiť zo styku s otcom naspäť do domácnosti matky. Otec si maloletú prevzal v sprievode policajnej hliadky z domácnosti matky s tým, že ju privedie späť 25.12.2023 o 17:00 hod. Dňa 25.12.2023 otec síce s mal. V. prišiel k bydlisku matky, no po chvíli bez vysvetlenia odišli. Maloletá na volanie matky nereagovala, ani sa neotočila. Od toho dňa matka nie je s mal. V. v žiadnom, ani len telefonickom kontakte.

18. Súdu boli doručené viaceré podania, ktoré mali byť spísané mal. V., v ktorých maloletá vyslovene odmieta svoju matku, odmieta akýkoľvek kontakt s ňou, na potvrdenie svojich slov doložila aj vytlačenú fotku rozstihanej SIM karty, ktorú mala mal. V. znehodnotiť, aby znemožnila matke ju telefonicky kontaktovať. Maloletá opakovane deklaruje, že ju jej matka fyzicky trestala, fackovala, psychicky týrala, vydierala ju „sociálkou“, vyhrážala sa jej, že ju dá zavrieť na psychiatriu a hádzala po nej kovové kľúče. Z tohto dôvodu má mal. V. z matky obrovský strach a nemá záujem sa do domácnosti svojej matky vrátiť a ani sa s ňou stretávať, či akokoľvek komunikovať. Považuje ju len za svoju „biologickú matku“, ktorá však v jej živote už nemá miesto. Za svoju matku považuje súčasnú manželku svojho otca.

19. Otec mal. V. nepodporuje v tom, aby kontaktovala svoju matku, snažila sa pracovať na obnovení ich zjavne naštrbeného vzťahu. Naopak, maloletú vyslovene podporuje, aby svoju biologickú matku úplne vylúčila zo svojho života a „nahradila ju“ jeho súčasnou manželkou L. W., ktorá sa vo vzťahu k mal. V. označuje ako rodič vykonávajúci rodičovské práva podľa Zákona o rodine.

20. Za účelom zistenia názoru maloletej sa snažil prvoinštančný súd opakovane vykonať pohovor s mal. V., no neúspešne. Názor maloletej sa nepodarilo zistiť ani Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny T., oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

21. Názor mal. V. zisťoval Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny V., oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, ktorý v domácnosti otca, žijúceho v 1 a 1 - izbovom byte, ktorý je vo vlastníctve jeho manželky, vykonával ohlásene sociálne zisťovanie. V rámci uvedeného šetrenia vykonal aj rozhovor s mal. za prítomnosti otca a jeho manželky. Aj napriek vysvetleniu, že pohovor s maloletou sa vykonáva bez prítomnosti zákonného zástupcu a členov rodiny, dieťa to odmietlo. Maloletá uviedla, že dňa 22.12.2023 chcela ísť k ockovi, doma bol „cirkus“, mama na ňu kričala, všetko sa to dialo poobede, maloletá sa zavrela do izby, prišla za ňou matka, udrela ju do oblasti tváre, na čo maloletá volala políciu a otcovi. Do domácnosti matky prišla policajná hliadka, matka posielala maloletú, nech ide do bytu, policajná hliadka sa pýtala maloletej, či chce ísť k otcovi, načo odpovedala, že áno, následne na to jej matka zbalila veci. Maloletá potvrdila, že písala listy, a spomenula si, že mama sa mala vyjadriť, „že to bola najväčšia zrada a že mi to nikdy neodpustí“. Mama sa jej tiež vyhrážala. Ďalej uviedla, že dňa 02.01.2024 v neskorých nočných hodinách okolo 22:00 zistila na internete, že je nezvestná, kontaktovala

políciu, že každý vie, kde sa nachádza, že býva u otca. Pátranie bolo vyhlásené podľa maloletej na žiadosť matky, s maloletou hliadka spisala zápisnicu. Na záver maloletá uviedla, že chce bývať u otca, má strach, aby jej mama neublížovala, aby ju nedala zavrieť na psychiatriu. V roku 2023 sa maloletá na súde vyjadrila, že chcela ísť do striedavej osobnej starostlivosti v intervale dva týždne, chcela byť rovnako s mamkou aj s ockom. Na záver uviedla, že v novembri 2023 bola u detskej psychiatričky, ktorá jej predpísala antidepresíva. Keď si prečítala príbalový leták, kde bolo napísané, že sú to lieky na sebapoškodzovanie a samovražedné myšlienky, predpísané lieky neužívala.

22. Mal. V. vyjadrila svoj názor aj dňa 02.02.2024, kedy sa sama rozhodla prísť na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny V., oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately a doplniť nové skutočnosti. Podľa T. Y. Y. maloletá pôsobila uvoľnene a bezprostredne. Uviedla, že v stredu dňa 31.01.2024 prišli z T. zo súdu a chceli ju násilu odobrať. Otec im otvoril dvere, nakoľko mu bolo oznámené, že je tam prítomný aj zámočník. Maloletá videla sudkyňu R. U., mamu, kolíznu opatrovníčku z T., dvoch policajtov, asi súdnu psychologičku a pána, ktorý robil kamerový záznam. Prítomní zo súdu na ňu robili nátlak a pani sudkyňa jej kázala, aby sa išla obliecť, klamali jej, popierali, že by jej matka po nej hodila kľúče. Potom jej sudkyňa oznámila termín, kedy má prísť vypovedať na súd. Maloletá bola presvedčená, že keď tam neprídu, budú im robiť zle. Uviedla, že trvá na svojom rozhodnutí, že sa nevráti do T. k matke, pretože má z nej strach, matka ju bila, hodila po nej kľúče, kričala po nej 31.01.2024 pred všetkými svedkami, neverí jej, ostáva u otca v V.. Nežela si stretnúť sa s matkou. Zdôraznila, že nechce a ani nebude vypovedať v T., lebo tým osobám neverí a má z nich strach. Tvrdenie, že je manipulovaná otcom, je lož, jej vyjadrenie je na báze slobodnej vôle.

23. Dňa 5.4.2024 bolo tunajšiemu súdu doručené vyjadrenie otca, ktorého súčasťou bola príloha označená ako „Prehlásenie V. W. zo dňa 2. apríla 2024“. Mal. V. prehlásila, že texty Y. Y.W.P. I. sú lži a klamstvo. Má za to, že celá táto záležitosť je umelo vykonštruovaná a dlhodobo plánovaná jej matkou v spolupráci s prešovskými psychiatričkami a ďalšími prešovskými osobami za účelom trvalého poškodenia jej zdravia a je prípravou na jej likvidáciu ako normálneho jedinca - človeka. Texty jej matky, ako aj právnej zástupkyne matky, považuje tiež za nepravdivé a zavádzajúce, sledujúce očiernenie a poškodenie jej osoby, ako aj jej otca. Poukázala na podané trestné oznámenie zo dňa 11.01.2024, ako aj na skutočnosť, že dňa 02.02.2024 samostatne, bez prítomnosti rodičov, sa vyjadrila ku všetkým príslušným záležitostiam na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny V..

24. Právo maloletého dieťaťa vyjadriť slobodne svoj názor vo veciach, ktoré sa ho týkajú, je jeho nepopierateľným právom (§ 38 ods. 1 CMP, § 43 ods. 1 Zákona o rodine). V konečnom dôsledku však posúdenie záujmu dieťaťa prináleží súdu. Jeho úlohou je korigovať predstavy a názory maloletého dieťaťa o tom, čo je pre neho za danej situácie vhodné a čo nie (porov. uznesenie Ústavného súdu Českej republiky vo veci III.ÚS 707/04, IV.ÚS 288/04, III.ÚS 2150/07, I.ÚS 3082/10). Nemožno totiž pripustiť, aby bol v konaní zohľadnený výhradne názor maloletého dieťaťa bez zreteľa na všetky zistené skutočnosti a v súlade s takto vysloveným názorom, aby došlo k vyhláseniu autoritatívneho rozhodnutia súdu (porov. Uznesenie Ústavného súdu Českej republiky vo veci I.ÚS 268/02).

25. Je potrebné si uvedomiť, že názor dieťaťa je len jedným z kritérií hodnotenia jeho najlepšieho záujmu, od ktorého sa odvíjajú rozhodnutia súdov v konaniach starostlivosti súdu o maloletých. Malo by byť vždy povinnosťou súdu skúmať dôvody odmietavého postoja dieťaťa voči jeho vlastnému rodičovi. Rodina je základná bunka spoločnosti, ktorú treba všemocne chrániť. Rodinné väzby sú tie najsilnejšie, nie je pre to možné ignorovať pretrvávajúci stav v rodine mal. V., ktorý sa vymyká predstavám spoločnosti.

26. V súvislosti so zisťovaním názoru dieťaťa odvolací súd zdôrazňuje, že je známe z praxe súdov, že pokiaľ dieťa bolo už zverené niektorému z rodičov do výlučnej starostlivosti alebo fakticky dlhodobo rodič starostlivosť zabezpečoval, tak je možné, že sa rodič, ktorý mal dieťa doposiaľ v starostlivosti, snažil prianie dieťaťa zmanipulovať (porovnaj rozsudok ESLP vo veci C. c/a Fínsku zo dňa 09.05.2006 č.18249/02, bod 58.), pričom úlohou súdov je túto manipuláciu, pokiaľ možno nejakým spôsobom, odstrániť a vyhodnotiť, vyrovnáť sa s ňou.

27. Súd prvej inštancie opakovane poskytol priestor mal. V., aby osobne a slobodne vyjadrila svoj názor, bez prítomnosti svojich rodičov. Maloletá túto možnosť nevyužila, naopak ju výslovne odmietla. Dňa 31.01.2024 uviedla, že si nežela vypovedať na súde, má za to, že jej názor musí byť už súdu známy, nakoľko ho vyjadrila pred kolíznym opatrovníkom, ktorý bol vykonať sociálne šetrenie v domácnosti otca

(získovania názoru bol prítomný jej otec a jeho súčasná manželka). Taktiež poukázala na jej písomné podania adresované súdu, v ktorých uviedla svoj názor na to, do koho osobnej starostlivosti chce byť zverená. Na základe uvedených skutočností nepovažoval odvolací súd získovanie názoru mal. V. pred súdom za účelné, rešpektoval pranie mal. V. osobne nevyjadril pred súdom.

28. Podľa § 38 ods. 1 CMP, ak je účastníkom maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne.

29. Z uvedeného vyplýva, že súd výpoveď dieťaťa ako účastníka konania v mimosporovom konaní nehodnotí ako každý iný vykonaný dôkaz, ale naň „prihliadne“, t. j. neznamená to, že ho do rozhodnutia nekriticky preberie. Súd je vždy povinný rozhodovať v najlepšom záujme dieťaťa, ktorý nie vždy musí korešpondovať so zisteným názorom alebo práním dieťaťa, dokonca s ním v niektorých prípadoch môže byť aj v rozpore (rozhodnutie ESLP vo veci Mandet a Francúzsko zo 14. januára 2016). ESLP v tejto veci zdôraznil, že vnútroštátne súdy postupovali správne, keď za stredobod svojich úvah považovali najlepší záujem dieťaťa, i keď ten bol v danom prípade v rozpore s názorom a práním dieťaťa.

30. Matka maloletej nebola pozbavená a ani obmedzená na svojich rodičovských právach. Rovnako ani kolízny opatrovník maloletej a ani súd nezistil na strane matky také skutočnosti, ktoré by opodstatňovali to, že by sa styk matky s mal. V. riadne a plnohodnotne nerealizoval, navyše za situácie, kedy maloletá bola matke zverená do osobnej starostlivosti právoplatným rozhodnutím súdu a vo fakтической starostlivosti otca zotrúva bez súhlasu matky a akéhokoľvek rozhodnutia súdu, ktorý by takýto postup odobroval.

31. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že maloletá je vťahovaná do konfliktov svojich rodičov, čo sa nepochybne odráža aj na jej postoji k matke a prípadným stretnutiam s ňou. Pokiaľ otec maloletej deklaruje, že maloletá odmieta akékoľvek stretnutie či kontakt so svojou „násilníkou a tyranskou biologickou matkou“, odvolací súd má za to, že takéto správanie a prežívanie maloletej môže byť spôsobené konfliktom lojality, ktorému je mal. V. pravdepodobne vystavovaná zo strany svojho otca a pravdepodobne aj zo strany jeho terajšej manželky, ktorá sa, podľa jej vyjadrení, stavia do postavení druhého rodiča (v zmysle ustanovení Zákona o rodine) a snaží sa zaujať miesto matky maloletej. Otec a jeho manželka nemusia výslovne verbálne spochybňovať rodičovskú spôsobilosť a zodpovednosť matky pred mal. V., no už len z ich správania a postoja, ktorý zaujali voči biologickej matke maloletej, môže maloletá nadobudnúť dojem, že ju otec v stretávaní sa s matkou nepodporuje a neteší sa z ich spoločne stráveného času. Navyše, bol to otec, ktorý sa len nedávno domáhal úpravy rodičovských práv a povinností k mal. V. s tým, že žiadal, aby maloletá bola zverená do osobnej striedavej starostlivosti oboch rodičov, pričom takúto formu starostlivosti si priała aj samotná maloletá. Práve za účelom zlepšenia vzájomných komunikačných schopností rodičov, zlepšenia ich rodičovských zručností, pochopenia úlohy druhého rodiča vo výchove maloletej a zlepšenia kvality života maloletej po rozchode rodičov uložil súd prvej inštancie mal. V. a jej rodičom výchovné opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu.

32. Odvolací súd má za to, že je to práve úlohou otca, v ktorého fakтической starostlivosti sa mal. V. nachádza od decembra 2023, aby svojej mal. dcére vysvetľoval, že aj jej biologická matka by mala mať v jej živote pevné a nezameniteľné miesto. Je to práve otec, ktorý keď povýši svoje vlastné záujmy nad záujmy a potreby mal. dieťaťa, keď bude ochotný s matkou mal. dieťaťa korektne a konštruktívne komunikovať a kooperovať môže byť spájajúcim mostom vo vzťahu mal. V. a jej matky. Nie je vylúčené, že pokiaľ mal. V. uvidí svojho otca bezprostredne a uvoľnene s matkou komunikovať, nebude odmietať komunikáciu s ňou, nebude matku maloletej urážať, či osočovať, maloletá bude nasledovať jeho príklad a možno aj nevedomky kopírovať jeho postoj. Pokiaľ bude maloletá vidieť, že otec sa s matkou neháda, nič jej nevyčíta, nie je k nej odmeraný, ale naopak jeho správanie sa bude dať považovať za priateľské (aké by štandardne medzi rodičmi detí malo byť bez ohľadu, či sa títo nachádzajú v partnerskom vzťahu alebo nie), dá sa očakávať, že takýmto spôsobom bude k matke pristupovať aj mal. V. a jej odmietavý postoj sa postupne bude meniť aj vďaka pozitívnemu vplyvu otca. Je však otázne, nakoľko je otec takého postoja schopný a či je na jeho strane vôbec ochota zmeniť svoj doterajší postoj a správanie sa k matke mal. V., ktorý je súdu zrejmý z jeho početných vyjadrení. Aj z tohto dôvodu odvolací súd vidí potrebu nariadenia výchovného opatrenia a poskytnutia odbornej pomoci rodine mal. V. W..

33. Odvolací súd súčasne opakovane vyslovene zdôrazňuje, že pri výkone rodičovských práv a povinností sú rodičia v prvom rade povinní chrániť záujmy mal. V. (§ 28 ods. 2 druhá veta Zákona o

rodine), v ktorej záujme rozhodne nie je obmedzovanie, či sťažovanie kontaktu so žiadnym z jej rodičov. Odvolací súd má tiež za to, že konfrontačné správanie rodičov rovnako nie je na prospech ich mal. dieťaťa, a preto dôrazne apeluje na všetky osoby, ktoré majú vplyv na výchovu a starostlivosť o mal. V.G., no predovšetkým na jej rodičov a aj na manželku otca - L. W.Ú., s ktorou otec maloletej žije v spoločnej domácnosti, aby nadradili záujmy a prospech ich mal. dcéry nad vlastné záujmy a negatívne postoje voči druhému rodičovi mal. dieťaťa.

34. Je potrebné si uvedomiť, že v prípade neschopnosti rodičov spolu kooperovať pri výkone styku sa mal. V. stáva rukojemníkom a obeťou. (porov. Uznesenie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II.ÚS 599/10, III.ÚS 439/05), čo sa podľa odvolacieho súdu môže diať aj v prípade mal. V..

35. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP a podľa ods. 2 sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

36. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).